

kunde slutte sig til vare forbundne med Contingentsystemet. Procentsystemet er i og for sig ikke noget Nyt, thi for det Første har jeg allerede bemærket, at det Forslag, der blev til Lov den 21de Marts 1864, fra Først af indeholdt et Procentsystem for Landets Beskikkede, og dernæst er det et Procentsystem, der er indført i Kjøbenhavn og i en Række af Aar der har været i Virksomhed. Der er dernæst gjort opmærksom paa, at Udvalget ikke kunde ansee sig kaldet til at gennemføre en saa gennemgribende Forandring i Udskatet som den, de Herrer Procentister foreslaae. Ja, mine Herrer, men det forekommer mig, at det er en meget større Forandring, som de Herrer Contingentister — om jeg for Kortheds Skyld maa bruge dette Ord — foreslaae, idet de jo saa at sige skrive hele Loven om, (Ordsføreren: Vi tage en gammel Lov.) „Vi tage en gammel Lov“, siger den ærede Ordsfører, ogsaa dette er et af de Argumenter, som det forekommer mig, at man lægger langt større Vægt paa, end man i og for sig er berettiget til. Det er jo nemlig en Lov, som ingeninde har eksisteret. Der har eksisteret en anden Lov, nemlig den af 21de Marts 1864, men som det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) gjentagne Gange har sagt ikke er det samme som det, her foreslaaes. Man har en Udvalgsbetænkning, som jeg, hvis jeg ikke selv havde været Medlem af det paagjældende Udvalg, vilde sige er en meget velstreven Betænkning, hvori man har søgt at rette paa de Banfælsigheder, der have viist sig, men naar det ærede Medlem gjentagende har sagt, at det Forslag, der kom ud af denne Betænkning, ogsaa har været behandlet og vedtaget i Landstinget, saa er hans Huskommelse ham utro. Naturligviis har det Forslag, der blev til Loven af 1864, været under Behandling her, men intet af de andre Forslag kom nogensinde til Forhandling her, og med al Respect for den ærede Ordsførers Kjendskab til Landstinget, mindes jeg meget godt, at man her nærede stor Betænkelse ved at gaae ind paa at vedtage det Forslag, der fremkom af Comitébetænkningen; der foreligger ikke Noget, der vidner om, at Landstinget efter en moden

og rolig Overveielse af Forslaget vilde have acquiesceret ved det. Det Beviis, der altsaa skal søges deri, troer jeg ikke har stort Hold. Endelig siger man, at det vilde være en høist betænkkelig Sag for Udvalget at forsøge paa at omgjøre Lovforslaget. Jeg vil her til sige: Denne Forandring til enten Procent eller Contingent er ganske vist en Forandring, der griber ind i Lovforslagets Organisme; men efter min Overbeviisning er det dog ikke Hovedpunktet i Lovforslaget. Selve de Regler, hvorefter Indkomstskatten lignes, ere i det Væsentlige de samme som de, der have foreligget baade i den Lov, der har virket, og i de Lovforslag, der have været behandlede i Folkethinget. Spørgsmaalet om Contingent eller Procent fremtræder i Lovforslaget — forekommer det mig — væsentligt som et Controlmiddel, og Spørgsmaalet bliver da, om det Controlmiddel, der er sat istedetfor, er tilstrækkelig betryggende for Statskassen. — Det er under Forhandlingerne blevet fremhævet, at det skulde være en nødvendig Betingelse for Procentsystemets Antagelighed, at alle Indtægter bleve eensartet fremdragne. Ja, dersom man ikke her ligesom ved alle andre Skattelove maatte blive staaende ved den Erkjendelse, at man ikke kan opnaae den ideelle Indkommenhed, saa var dette ganske rigtigt. Men er ikke den selv samme Banfælsighed tilstede ved Contingentsystemet? Er det ikke ganske den samme Banfælsighed, der ligger for ved at fordele det Beløb, der skal indredes af den enkelte Commune mellem Communens enkelte Beboere? Jeg seer ikke, at der er nogen Forskel i saa Henseende; det kommer ogsaa der an paa at faae al Indtægt med, thi, kommer ikke al Indtægt med, saa bliver Procenten større for Enkelte. — Saa er der endelig fremhævet, at dette Forslag, som de ærede Medlemmer — som jeg vil tillade mig at kalde Procentister — have stillet, skulde være angribende for Communens Selvstændighed og Frihed. Dette er allerede blevet imødegaaet af et æret Medlem, og jeg kan slutte mig til ham. Jeg kan forstaae, at man kan sige: Lad Communerne være frie for dette Arbejde, det er ikke noget communalt Hverv. Men jeg vil dog